

Sygn. akt II K 403/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant st. sekretarz sądowy Karina Drytkiewicz

po rozpoznaniu dnia 11.09.2017r., 13.10.2017 r.

sprawy S. J., s. W. i K. z domu Ł., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

że w dniu 21 listopada 2015r. w Ż. w budynku Urzędu Gminy będąc funkcjonariuszem publicznym tj. Wójtem Gminy Ż., pełniąc funkcję kierownika Urzędu Stanu Cywilnego, podczas czynności prawnej zawarcia związku małżeńskiego między E. P. a M. K. nie dopełnił obowiązków służbowych w zakresie procedury i formy ceremonii, w szczególności zaniechał wykonania nakazów płynących z: art. 85 ust 1 ustawy z dnia 28 listopada 2014r. prawo o aktach stanu cywilnego nakazującego by zawarcie małżeństwa nastąpiło z zachowaniem uroczystej formy, art. 7 ust 2 i 3 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nakazującego by Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego wypowiedział oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński, które za nim powtórzą nupturienti, art. 24 ust 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych nakazującego godne zachowanie się w miejscu pracy, w ten sposób, iż prowadził wyżej wymienioną czynność prawną w stanie nietrzeźwości nie mniejszym niż 2,4 promila alkoholu we krwi, powodującym, iż zachowywał się niegodnie, jego oświadczenia były niewyraźne i bełkotliwe czym działał na szkodę interesu prywatnego wyżej wymienionych nupturientów naruszając ich prawo do uroczystego i godnego zawarcia związku małżeńskiego oraz czym działał na szkodę interesu publicznego narażając na uszczerbek zaufanie społeczne co do godności i powagi funkcjonariusza publicznego jakim jest Wójt Gminy.

tj. o czyn z art. 231§1 kk.

1. oskarżonego **S. J.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 231 § 1 kk. z tym uzupełnieniem, iż przyjmuje, że oskarżony działał na szkodę interesu prywatnego nupturientów również naruszając ich prawo do prawidłowego zawarcia związku małżeńskiego i za ten czyn na podstawie art. 37a k.k. w zw. z art. 231 § 1 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) zł;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...),62 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści cztery 62/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 403/16

UZASADNIENIE

Na dzień 21.11.2015 r. był zaplanowany w Urzędzie Stanu Cywilnego Gminy Ż. w Powiecie K. ślub cywilny E. P. z M. K.. Na uroczystość tę stawili się poza wymienionymi również członkowie ich rodzin i inni goście weselni z grona kolegów i znajomych.

Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Ż. jest oskarżony S. J., który w dniu 30.11.2014 r. wygrał wybory na Wójta Gminy Ż.. Oskarżony miał w dniu 21.11.2015 r. udzielić ślubu, podczas gdy od strony technicznej uroczystość

przygotowywała A. D., będąca Inspektorem ds. USC w Urzędzie Gminy w Ż.. Polegało to na sporządzeniu scenariusza z wymienionymi nazwiskami nupturientów. Tego dnia oskarżony około godz. 15.00 oskarżony przyjechał z K. taksówką do siedziby Urzędu Gminy w Ż. i spóźniony o około pięć minut rozpoczął uroczystość. Wkrótce obecni zauważyli, że oskarżony wyglądał jak osoba nietrzeźwa, poruszał się chwiejnym krokiem, czuć było od niego charakterystyczny zapach alkoholu, miał zaczerwienioną twarz.

Oskarżony przystąpił do prowadzenia uroczystości, ale miał problemy z wypowiedzaniem się, mówił niewyraźnie, bądź zaciął się na chwilę w momentach kiedy nie była przewidziana pauza. Oskarżony przekreślił nazwisko pana młodego, nie potrafiąc odczytać go z przygotowanej karty, nie zachowywał kolejności przeprowadzania czynności, dopiero po podpowiedzeniu mu przez obecnych, wypowiedział oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński, zapominał o obrączkach. W pewnym momencie pytał też o nie przewidzianą w procedurze zgodę rodziców na zawarcie ślubu. Przebieg uroczystości był nagrywany przez S. N. jego telefonem komórkowym przez około sześć minut

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. J. k 233-238, 414-415; scenariusz k 132-133; zeznania świadka E. K. k. 61-62, 414v-415; zeznania świadka M. K. k. 64-65, 415; zeznania świadka S. P. k 112-113; zeznania świadka J. K. (1) k 118-120; zeznania świadka J. K. (2) k 122-124; zeznania świadka A. B. k 136-137; zeznania świadka M. G. (1) k 195-196; zeznania świadka J. N. k 199-200; zeznania świadka M. W. k 248-249; zeznania świadka A. S. k 109-110).

Jeszcze w trakcie uroczystości jej uczestnicy zawiadomili telefonicznie K. w K. o zdarzeniu, otrzymali informację że przyjedzie patrol. Po zakończeniu ceremonii oskarżony poszedł do swojego gabinetu, a za nim weszli goście weselni M. P., S. N. i F. B., chcąc przypilnować oskarżonego do momentu przyjazdu Policji. Na miejsce przyjechali około godz. 15.20 funkcjonariusze K. w K. R. K. i P. K.. Oskarżony odmówił poddania się badaniu alkomatem, w związku z czym zabrali go oni do (...) im. L. P. w K. celem pobrania krwi

(dowód: nagranie z telefonu komórkowego k 33; zeznania świadka M. P. k 416-416v; zeznania świadka S. N. k 416v-418v; zeznania świadka F. B. k 224-226; zeznania świadka P. K. k 251-252).

Badania krwi oskarżonego, pobieranej w godzinach 18.20 i 20.20, wykazały odpowiednio 2,08 ‰ i 1,73‰ zawartości alkoholu.

Przy założeniach, że oskarżony w chwili zdarzenia miał 56 lat ważył 98 kg, jego wzrost wynosił 180 cm, zaś ciężar właściwy alkoholu wynosi 0,8, a średni współczynnik rozmieszczenia alkoholu wynosi 0,7 – to uwzględniając aktualną wiedzę na temat wchłaniania i eliminowania alkoholu z organizmu, retrospektywna ocena poziomu alkoholu na podstawie znanych współczynników jego eliminacji z organizmu (wynoszących od 0,1 do 0,2 ‰ na godzinę), stężenie alkoholu we krwi oskarżonego o godzinie 15.00-15.20 wynosiło pomiędzy 2,4 ‰ a 2,5 ‰. W takim stopniu upojenia alkoholowego człowiek może niezbornie i niespójnie wypowiadać się, chwiać się na nogach, mówić bełkotliwie i niezrozumiale

(dowód: protokoły pobrania krwi k 12, 13; opinie z badania krwi k 20, 21; opinie sądowno -lekarskie k 201-203, 260).

Protokół przyjęcia oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński z 21.11.2015 r. oraz akt małżeństwa nr 3007112/00/AM/ (...) zostały prawidłowo sporządzone. Przed dniem 9.03.2017 r. doszło do pojednania się oskarżonego z E. i M. K., oskarżony przeprosił ich i zadośćuczynił finansowo

(dowód: protokół z 21.11.2015 r. k 115; odpis skrócony aktu małżeństwa k 116; wyjaśnienia oskarżonego S. J. k 414-415; zeznania świadka E. K. k 414v-415; zeznania świadka M. K. k 415).

Oskarżony S. J. ma wykształcenie wyższe techniczne, z zawodu jest inżynierem mechanikiem, jest żonaty, posiada troje dorosłych dzieci, z których jedno pozostaje na jego utrzymaniu, pracuje na stanowisku Wójta Gminy Ż. i uzyskuje z tego tytułu dochód w wysokości 7.200 zł netto, jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego o wartości 500.000 zł. Oskarżony pełnił funkcję Wójta Gminy Ż. w okresach: od 15.06.1990 r. do 4.12.2006 r. i od 9.12.2014 r.

Oskarżony otrzymał odznaczenia publiczne w postaci: Srebrnego Krzyża Zasługi od prezydenta RP; tytuł Zasłużonego dla Województwa W.. od Marszałka Województwa; medal H. M. – Miarą Wszystkiego jest Człowiek od Wojewody W.; tytuł zasłużonego dla gminy Ż.; Złoty Medal Zasługi dla Pożarnictwa od Prezesa Zarządu Głównego Związku (...). Ponadto w okresie jego rządów w 2015 r. Gmina Ż. otrzymywała wyróżnienia branżowe od różnych instytucji.

(dane osobopoznawcze k 233; informacja o przebiegu służby k 255-256)

Oskarżony nie był karany.

(dane o karalności k 229)

Oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, występuje u niego podejrzenie uzależnienia od alkoholu oraz cechy picia szkodliwego. W chwili czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k 261-263).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że ślub został zawarty zgodnie z ceremoniałem, ponieważ oskarżony miał założone insygnia z orłem, a kandydaci złożyli ślubowanie w pozycji stojącej, zostały też złożone wszystkie niezbędne podpisy, a pozostałe elementy są kwestiami pobocznymi. Jeżeli chodzi o sprawę incydentu z obrączkami, to oskarżonemu zwrócono uwagę, że zapomniał przekazać do założenia obrączki, podczas gdy zgodnie z ceremoniałem, państwo młodzi najpierw muszą złożyć podpisy, a dopiero później przekazuje im się obrączki do założenia.

Oskarżony podał, że ślubów w USC udziela od 1990 r. i zawsze stosował tę samą formułę, a jeśli chodzi o pomylenie nazwiska pana młodego, to nie było to potoczne nazwisko, dlatego zapytał się o jego wymowę i wtedy odczytał poprawnie. Oskarżony wyjaśnił dalej, że tego dnia czuł się dobrze, nie spożywał alkoholu, natomiast było tak że pił alkohol poprzedniego dnia, lecz nie było z jego strony żadnych oznak że nie może prowadzić ceremonii. Oskarżony przyjechał taksówką, bo o godz. 16.00 miał się rozpocząć bal Związku Emerytów i Rencistów na S. OSP w Ż., w którym oskarżony miał brać udział i wiedział że będzie tam spożywał alkohol, więc nie było sensu aby przyjeżdżała własnym pojazdem. Po jej zakończeniu oskarżony udał się do swojego gabinetu, za nim poszło dwóch weselników, którzy wyrażali po jego adresem nieuzasadnione pretensje, zachowując się agresywnie i nie chcąc opuścić pomieszczenia.

Oskarżony ze zdenerwowania wypił w krótkim czasie dwa kubki, czyli łącznie około pół litra alkoholu marki (...) o mocy 40 %, jaki miał schowany w gabinecie. Przy tym zrobiło w głębi pokoju, tak że nie mogli tego widzieć mężczyźni blokujący drzwi wejściowe, którzy zresztą nie patrzyli na oskarżonego w tym momencie. Spożyty alkohol nie wpłynął na zachowanie oskarżonego, nawet z protokołów z pobrania krwi wynika, że oskarżony mówił i chodził normalnie. Małżonkowie którym udzielał ślubu nie mieli pretensji do oskarżonego, zawiadomienie o przestępstwie złożyli opozycyjni radni w związku przegraną w wyborach.

Oskarżony przesłuchany na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu mu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oskarżony podtrzymał te wyjaśnienia i wyjaśnił dodatkowo, że tego dnia czuł się dobrze, nie było przeszkód aby przeprowadzić ceremonię ślubną prawidłowo, zdenerwował się ponieważ obecni w niegrzeczny sposób zwracali mu uwagę na temat tego co powinien robić. Tego rodzaju uwagi można zgłaszać prowadzącemu po zakończeniu ceremonii, a nie w trakcie. Wręczenie obrączek ma charakter czysto symboliczny i jest dokonywane na koniec, w tym przypadku obrączki znajdowały się w opakowaniu dostarczonym przez nowożeńców, podczas gdy powinny być etui przygotowanym przez pracownika USC. Oskarżony wyjaśnił też, że zawarł ugodę z E. i M. K., przeprosił ich za ewentualne odczucia po ceremonii i zadośćuczynił im finansowo.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części, a mianowicie co do tego iż w dniu zdarzenia stawiał się aby przewodniczyć zawarciu ślubu cywilnego, jak również że w trakcie tej uroczystości doszło do kilku odstępstw od

jej ceremoniału, w tym pomylenia nazwiska pana młodego, zapomnienia o podaniu do założenia obrączek ślubnych, ponieważ w tej części wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd nie uznał natomiast za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego co do tego że w trakcie uroczystości był on trzeźwy, a alkoholu napił się dopiero po zdarzeniu ze zdenerwowania wywołanego zachowaniem uczestników ceremonii. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków E. K., M. K., M. P., S. N., S. P., J. K. (1), J. K. (2), A. B., M. G. (1), J. N., M. W., A. S., F. B., P. K., jak również z dowodem z nagrania przebiegu uroczystości, z nagrań dotyczących komunikacji funkcjonariuszy K. z centralą oraz z wynikami retrospektywnych badań na zawartość alkoholu we krwi. W szczególności z tego ostatniego dowodu wynika, że niemożliwe jest aby oskarżony zaczął spożywać alkohol dopiero około godz. 15.00-15.20, ponieważ musiał mieć już w tym momencie około 2,4 ‰.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków E. K., M. K., M. P., S. N. z uwagi na to, że są one spójne, logiczne i wzajemnie się potwierdzają, znajdują też potwierdzenie w dowodach z nagrania uroczystości ślubnej, wynikach badań krwi oskarżonego i opinii biegłego z dziedziny medycyny sądowej, jak też w wyjaśnieniach oskarżonego – w tej ich części jaka została uznana za wiarygodną.

Sąd uznał z tych samych względów za wiarygodne zeznania świadków S. P., J. K. (1), J. K. (2), A. B., M. G. (1), J. N., M. W., A. S., P. K., z tym że zeznania tych świadków miały pomniejsze znaczenie i nie zachodziła konieczność wezwania ich na rozprawę. Z kolei dokonanie zbiorczej oceny zeznań tych świadków, bez szczegółowego omawiania zeznań każdego z nich z osobna, wynika z realiów niniejszej sprawy, a zwłaszcza tego, że ich zeznania w zakresie dotyczącym bezpośrednio przedmiotu postępowania wykazują niemal zupełną zbieżność co do opisu przebiegu zdarzenia, a różnice występujące w zeznaniach tych świadków dotyczą okoliczności o charakterze zupełnie marginalnym, polegają na odmiennym sposobie relacjonowania.

Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego zeznania świadków A. D. i A. B., będących pracownikami USC w Ż., ponieważ nie miały one tego dnia styczności z oskarżonym, nie mogły więc wiedzieć czy znajdował się w stanie nietrzeźwości, ich zeznania dotyczyły wyłącznie sposobu przygotowania przedmiotowej uroczystości ślubnej.

Sąd uznał za wiarygodne opinie z badania zawartości alkoholu we krwi oskarżonego, ponieważ zostały one sporządzone rzetelnie, w sposób przydatny dla rozstrzygnięcia sprawy, przez fachowy podmiot zajmujący się stałym przeprowadzaniem tych badań, jakim jest Laboratorium Kryminalistyczne KWP w P.. Sąd uznał też za wiarygodną opinię biegłego I. W. odnośnie retrospektywnej zawartości alkoholu we krwi oskarżonego w chwili zdarzenia, ponieważ jest ona spójna, logiczna i przekonująca w swoich konkluzjach. Podkreślić należy, iż oskarży nie kwestionował wniosków tej opinii ani jej rzetelności.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłych z dziedziny psychiatrii M. G. (2) i K. B., odnośnie poczytalności oskarżonego ponieważ jest to opinia spójna, sporządzona w fachowy i rzetelny sposób.

Sąd uznał za wiarygodne zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, albowiem brak było podstaw, by z urzędu kwestionować rzetelność ich sporządzenia ani też prawdziwość wynikających z nich treści, a żadna ze stron nie zakwestionowała prawdziwości tych dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodny dowód z nagrania sporządzonego przez S. N. telefonem komórkowym, żadna ze stron nie wskazywała na możliwość ingerencji w treść przedstawionego nagrania, a świadkowie potwierdzali zarejestrowany przebieg zdarzenia w swoich zeznaniach, które zostały uznane za wiarygodne.

Z tych samych względów Sąd uznał za wiarygodne dowody z nagrań rozmów radiowych funkcjonariuszy K. w K. z centralą.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie art. 231 § 1 kk, funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Artykuł 115 § 16 kk stanowi, że stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W niniejszej sprawie oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości w chwili zdarzenia, za czym przemawiają zgodne zeznania świadków, dowód z nagrania uroczystości i badań krwi oskarżonego. Jednocześnie wykluczone jest aby oskarżony mógł spożywać alkohol dopiero po zakończeniu ceremonii, gdyż przez ten czas był obserwowany przez M. P., S. N. i F. B., a alkohol wypity dopiero około 15.20 dałby odmienne wyniki badania krwi. Ponadto wskazać należy, że już w momencie wzywania Policji na miejsce zdarzenia jako przyczynę mającą uzasadnić interwencję wskazywano stan nietrzeźwości oskarżonego, tego rodzaju uwagi dało się też usłyszeć w tle nagrania z telefonu komórkowego.

Niewątpliwie jest też, że wskazane nieprawidłowości w zachowaniu oskarżonego w postaci charakterystycznych zaburzeń mowy, zacinania się i wtrącania nieprzewidzianych kwestii, a w ten sposób naruszenie całego przebiegu uroczystości, były bezpośrednim następstwem i wynikiem pozostawania przez niego w stanie nietrzeźwości, a gdyby oskarżony w taki stan się nie wprowadził, to ceremonia przebiegałaby w zwyczajowo przyjęty sposób.

Na podstawie art. 115 § 13 pkt 4 kk funkcjonariuszem publicznym jest m.in. osoba będąca pracownikiem administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe. Według art. 11a ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy z 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 ze zm.), wójt jest organem wykonawczym gminy. W myśl art. 6 ust. 3 ustawy z 28.11.2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2064 ze zm.), wójt jest kierownikiem urzędu stanu cywilnego. Z kolei zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządów (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 902 ze zm.), wójt jest pracownikiem samorządowym zatrudnianym w urzędzie gminy na podstawie wyboru.

Oskarżony był w chwili czynu funkcjonariuszem publicznym, w którego zakres czynności służbowych wchodziło przewodniczenie ceremoniom zawierania małżeństw w formie cywilnej. Na skutek tego oskarżony był zobowiązany do stosowania przy przeprowadzaniu tych czynności przepisów:

- art. 85 ust. 1 ustawy z 28.11.2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2064 ze zm.), zgodnie z którym zawarcie małżeństwa przed kierownikiem USC następuje z zachowaniem uroczystej formy;

- art. 7 ust. 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z 25.02.1964 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 682 ze zm.), zgodnie z którymi kierownik USC zapytuje mężczyznę i kobietę, czy zamierzają zawrzeć ze sobą małżeństwo, a gdy oboje odpowiedzą na to pytanie twierdząco, wzywa ich do złożenia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński oraz oświadczeń w sprawie nazwisk małżonków i ich dzieci, a każda z osób zawierających małżeństwo składa oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński, powtarzając za kierownikiem urzędu stanu cywilnego treść oświadczenia lub odczytując je na głos: „Świadomy/Świadoma praw i obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa uroczysto oświadczam, że wstępuję w związek małżeński z (imię i nazwisko drugiej z osób wstępujących w związek małżeński) i przyrzekam, że uczynię wszystko, aby nasze małżeństwo było zgodne, szczęśliwe i trwałe.”;

- art. 24 ust. 2 pkt 6 przywołanej już ustawy z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządów, zgodnie z którym do podstawowych obowiązków pracownika samorządowego należy w szczególności zachowanie się z godnością w miejscu pracy.

Zgodnie z treścią art. 1 § 1 krio, małżeństwo zostaje zawarte, gdy mężczyzna i kobieta jednocześnie obecni złożą przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego oświadczenia, że wstępują ze sobą w związek małżeński. Wskazane wymagania w razie ich niespełnienia stają się podstawą ustalenia nieistnienia małżeństwa. Z treści tego przepisu oraz treści art. 85 ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego wynika szczególna pozycja kierownika Urzędu Stanu Cywilnego – ponieważ w/w oświadczenia nupturieni mogą złożyć tylko (z niewielkimi wyjątkami wprost wskazanymi w ustawie) przed

kierownikiem USC (zastępcą). Kierownik USC jest osobą, która czuwa nad przebiegiem ceremonii i jednocześnie jest gwarantem, iż warunki zawarcia małżeństwa zostaną dotrzymane. Oskarżony wielokrotnie podnosił, że został sporządzony akt małżeństwa. Jednak sporządzenie aktu małżeństwa nie sanuje ewentualnych nieprawidłowości w procedurze zawierania związku małżeńskiego. Prowadząc uroczystość zawarcia związku małżeńskiego przez E. P. i M. K. i jednocześnie znajdując się w stanie upojenia alkoholowego oskarżony nie dawał gwarancji, iż nupturienti poprawnie zawrą ten związek.

Na uwagę zasługuje okoliczność, iż ustawodawca do formy zawarcia związku małżeńskiego przykłada bardzo dużą wagę, co wynika z brzmienia art. 85 ust. 1 ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego ale także z ust. 5 i 6, zgodnie z którymi na wniosek osoby zamierzającej zawrzeć małżeństwo kierownik urzędu stanu cywilnego przyjmuje oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński poza urzędem stanu cywilnego w okręgu rejestracji stanu cywilnego, w którym jest on właściwy, **jeżeli wskazane we wniosku miejsce zawarcia małżeństwa zapewnia zachowanie uroczystej formy jego zawarcia** oraz bezpieczeństwo osób obecnych przy składaniu oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński, a odmowa przyjęcia oświadczeń we wskazanym miejscu przybiera formę pisemną.

S. J. występujący jako kierownik USC prowadząc uroczystość zawarcia małżeństwa, znajdując się w tym czasie w stanie nietrzeźwości działał na szkodę interesu publicznego, ponieważ naraził organy Gminy Ż. na publiczne ośmieszenie, jak również interesu prywatnego, ponieważ naraził E. P. i M. K. na naruszenie ich dóbr osobistych powodując odczucie lekceważącego traktowania ich ważnej sprawy życiowej. Przede wszystkim jednak działał na szkodę interesu prywatnego nupturientów naruszając ich prawo do zawarcia ważnego związku małżeńskiego.

Nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę oskarżonego lub bezprawność tego czynu. Zachowanie oskarżonego było społecznie szkodliwe w stopniu średnim. O ile doszło do naruszenia uroczystej formy zawarcia małżeństwa, ostatecznie małżeństwo zostało zawarte w sposób prawidłowy.

Przy wymiarze kary Sąd uznał za okoliczności łagodzące dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego postawę obywatelską, z powodu której był wielokrotnie odznaczany i wyróżniany, jak również przebieg dotychczasowej służby, a ponadto fakt, że mimo wielości naruszonych przez oskarżonego przepisów stopień ich naruszenia nie był znaczny i nie doprowadził do żadnych prawnych czy faktycznych konsekwencji. Taką okolicznością jest również pojednanie się przez oskarżonego z pokrzywdzonymi, przeproszenie ich i finansowe zadośćuczynienie krzywdzie.

Z kolei okolicznościami obciążającymi są: publiczny charakter działania, znaczny stopień upojenia alkoholowego w chwili czynu, naruszenie zarówno interesu prywatnego jak i publicznego jednym czynem.

Uwzględniając powyższe okoliczności i kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 kk Sąd wymierzył oskarżonemu przy skorzystaniu z art. 37a kk karę 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość pojedynczej stawki na kwotę 50 zł – odpowiadającą zarobkowym i majątkowym możliwościom oskarżonego, jako karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego i spełniającą cele kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i prewencji szczególnej. Wypowiedzi oskarżonego wskazują, iż jest on bezkrytyczny w stosunku do swojego postępowania, nie dostrzega niestosowności swojego zachowania, a także negatywnego wpływu spożywania alkoholu na przebieg swojej linii życiowej. Dlatego też Sąd nie zastosował instytucji opisanej w art. 66 k.k.

O skorzystaniu z instytucji przewidzianej w art. 37a kk, stanowiącej de facto jeden ze sposobów nadzwyczajnego łagodzenia kary, zaważyło przede wszystkim to, że okoliczności łagodzące przeważają w niniejszej sprawie nad okolicznościami obciążającymi.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.244,62 zł, na które składają się:

- 724,62 zł kosztów postępowania przygotowawczego (w tym 30 zł za informację z K.; 20 zł ryczałtu za doręczenia; 674,62 zł kosztów opinii biegłych),

- 20 zł ryczałtu za doręczenia w postępowaniu sądowym;

- 500 zł opłaty wymierzonej od kary grzywny na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).

SSR Agnieszka Wachlaczeko